

15 NİSAN BÖLGE TOPLANTISI NOTLARI - ILGAZ

TEB 32. DÖNEM MERKEZ HEYETİ VI BÖLGE TOPLANTISI NOTLARI

15 NİSAN 2001 - KASTAMONU

Ecz. Ümrân Pelenkoğlu
(Kastamonu Ecz. Odası saymanı)

Hepinize 26. Bölge Eczacı Odası adına hoş geldiniz diyorum. Sizleri bölgemizde ağırlamaktan büyük mutluluk duyuyoruz. Ayrıca Türk Eczacıları Birliği'ne VI. Bölge Toplantısı'nı bölgemizde gerçekleştirme kararlarından dolayı teşekkür ediyoruz. Böylece bölgemiz eczacıları sorunlarını birebir dile getirme imkanı bulmuş olacaklar.

Ecz. Ümrân PELENKOĞLU

Ecz. Ayşenur ÖZDEN
(Kastamonu Eczacı Odası Başkanı)

Sayın Merkez Heyeti başkanım, Merkez Heyetimizin çok değerli üyeleri, sayın Ankara, Kocaeli, Zonguldak Eczacı Odası Başkan ve yöneticileri, sizleri odamız yönetim kurulu adına, odamızın tüm kurulları adına ve bölgemizdeki Kastamonulu, Çankırılı, Karabüklü meslektaşlarımız adına saygıyla selamlıyoruz. Hepiniz hoş geldiniz. Sizleri aramızda görmekten çok mutlu olduğumuzu belirtmek istiyorum. Türk Eczacıları Birliği'nin düzenlediği bölge toplantılarını eczacıların sorunlarını birebir konuşmak, çözüme ulaştırmak açısından çok yararlı buluyoruz. Ve bölgemizde böyle bir toplantı düzenledikleri için Merkez Heyeti Başkan ve yöneticilerine odamız adına teşekkür ediyorum.

Ben kısaca bölgemizi size tanıtarak sözlerime başlamak istiyorum. Sizleri konuk ettiğimiz Ilgaz Dağı Milli Parkı Çankırı-Kastamonu İl sınırları üzerinde 1088 hektarlık bir alanda zengin orman örtüsünün meydana getirdiği olağanüstü bir doğal güzelliğe sahiptir. Yüksek yaban hayatı potansiyeli ve yörenin kış sporlarına elverişli yapısı bölgeye kaynak aktarımı bakımından oldukça önemlidir.

Eczacı Odamızın merkezi bulunan Kastamonu'nun güneybatısındaki Çankırı ilimiz Kastamonu'ya 115 km mesafededir. Çankırı

ilimizde merkezde 23, ilçelerde 20 olmak üzere toplam 43 eczanemiz mevcuttur. İl nüfusu 1997 yılı sayımlarında 252 bin civarındadır. Ortalama 5500 kişiye bir eczane düşmektedir. Kızılırmak deltasında yer alan bölgede Hitit, Frig, Pers, Roma-Bizans devrine ait yerleşimler vardır...

Bölgemizin batısında bulunan Karabük ilimiz 1998 yılı Büyük Kongre kararları ile bölgemize katılmıştır. Karabük ilimiz 1934'lü yıllara kadar adını duyuramamıştı. 1934 yılına kadar Safranbolu'ya bağlı bir köy olarak biliniyorken, Ankara-Zonguldak Devlet Demiryollarının açılışıyla ilk defa bir istasyon adı olarak Karabük yer aldı. 1937 yılında Demir-Çelik Fabrikası'nın tesislerinin burada kurulmasıyla Karabük ismini Türkiye'ye ve tüm dünyaya duyurdu. Karabük ilimizde merkez ilçede 23, toplam 43 eczanemiz mevcuttur. Karabük ilinin merkez nüfusu 1997 yılı sayımlarında 109 bin civarındadır. Merkezde ortalama 5000 kişiye bir eczane düştüğü varsayılabilir ama durum sandığı gibi değildir. Karabük ilinde halkın % 80'nin SSK'lı olması eczanelere düşen payı azaltmaktadır. Bölgede Hitit, Frig, Lidya, Roma-Bizans, Selçuklu, Candaroğlu medeniyetlerinin izleri bulunmaktadır. Karabük ilinin kuzeyinde kurulan Safranbolu kenti Osmanlı medeniyetinin izlerini günümüze kadar taşıyan, dünyaca tanınmış turistik bir kentimizdir. Karabük Kastamonu'ya 102 km mesafededir.

Bölgemizin doğusunda yer alan Boyabat ilçemiz, idari yönden Sinop'a bağlıdır. İlçede 12 eczanemiz mevcuttur. Nüfus 1997 yılı sayımlarına göre 25 bin civarında. Ortalama 2200 kişiye bir eczane düşmektedir. Gökirmak Vadisi'nde yer alan bölgede pirinç tarımı, toprak sanayi ve ağaç sanayi gelişmiştir.

Bölge merkezi olan Kastamonu ilinde merkezde 31, ilçelerimizde 59 olmak üzere toplam 90 eczanemiz mevcuttur. 1997 yılı nüfus sayımlarında Kastamonu ilinin nüfusu 362 bin civarındadır. Ortalama 4000 kişiye bir eczane düşmektedir. Kastamonu ilimiz 13.100 km² alanı, 20 ilçesi ve % 60'ı ormanlarla kaplı, dağ, deniz, yayla turizmine açık bir kentimizdir. İlimiz sınırları içindeki Küre Ormanları dünyanın sekizinci harikası olarak nitelendirilmektedir. sümer, Hitit, Frig, Lidya, Pers, Roma-Bizans devrine ait Kastamonu'da uygarlıklara rastlanmaktadır. Ayrıca Selçuklular, Candaroğlu, Osmanlılar dö-

Ecz. Ayşenur ÖZDEN

neminde Kastamonu önemli bir kültür, sanat ve ticaret merkezi olmuştur. Osmanlı döneminde Kastamonu; Mısır gibi, Suriye gibi bir eyaletti; sınırlarının Kız Kulesi'ne kadar uzandığı kayıtlıdır. Kastamonu şehzadelerin eğitim yeri olarak bilinmektedir. 1885'de dönemin valisi olan Abdurrahman Paşa tarafından kurulan Kastamonu İdadisi, Anadolu'da kurulan ilk lise olarak kabul edilmektedir.

Milli mücadelede çok önemli bir görev üstlenmiştir Kastamonu. Eli silah tutanlar cepheye gitmiş, geride kalan yaşlı erkekler, kadınlar ve çocuklar cephane taşımışlardır. Büyük Atatürk'ün; "Gözüm cephede, kulağım İnebolu'da" dediğini duyanlarınız olmuştur. Kastamonu halkının Kurtuluş Savaşı'nda yaptığı büyük fedakarlığı unutmayan Ulu Önder Atatürk 1925 yılında kente gelecekte bir hafta kalmış, şapka ve kıyafet devrimini buradan ilan etmiştir.

Kastamonu il nüfusu 1927'de 337 bin iken 1997'de 362 bindir. İlde işsizlik ve göç hat safhadadır. Belli başlı sanayi kuruluşları arasında Küre bakır Madenleri'ni sayabiliriz. Ayrıca bölgede orman olduğu için ağaç sanayi gelişmiştir. Kastamonu, komşuları Çankırı, Karabük, Sinop, Zonguldak gibi kalkınmada öncelikli iller kapsamı arasına alınmıştır. Tüm ile yayılmış kale, kaya mezarları, hanhamam, medrese ve konaklarıyla Kastamonu çok geniş bir sit alanı niteliğindedir. Bugün Taşköprü'de bulunan tarihi pompeii Polis şehri harabeleri hala toprak altında çukurtılmayı beklemektedir. Buna başka bir örnek vermek gerekirse, Bergama'daki tarihi Athena Tapınağı'nın mermer figürleri niçin Berlin'de Pergamon Müzesi'nde sergileniyor olsun? Bütün bu tarihi değerlere gerektiği kadar sahip çıktığımızı söylemek mümkün değildir.

Mesleki alanda da ne yazık ki bunları yaşıyoruz. Mesleğe sahip çıkmayan, güç birliği yapmayan,

birbirlerine zarar veren bir meslek grubu haline dönüştüğümüz görülmüyor. Mesleğin kayan yararı haksız rekabetin kaynağı katılım paylarının kaynağından kesilmesi için mücadele eden Türk Eczacıları Birliği bunu başardı. Kendilerine müteşekkirimiz. Katılım paylarının kaynağından kesilmesi için altyapı, yasal zemin de hazır. 2001 yılı için çok umutluyduk. Yıllardır verdiğimiz uğraş neticeye ulaşacaktı ama ne yazık ki ülkenin içine düştüğü ekonomik kriz ile bu projenin uygulanabilirliğinin şüpheye düştüğü görülüyor. Ülkemizin bugün yaşadığı kriz, uzun yıllardır dışa bağımlı olarak uygulanan ekonomik ve sosyal politikaların sonucudur. Türkiye'ye dayatılan IMF ve Dünya Bankası politikaları, stand-by anlaşmaları ile ülkeyi yönetemeyen hükümetler krizlerin elbette baş sorumlusudurlar.

Eczaneler Bağ-Kur'dan ortalama 70-75 günde, Emekli Sandığı'ndan 40-45 günde, SSK'dan 150 günde, diğer resmi kurumlardan ise ortalama 90 günde fatura bedellerini alıyorlar. Aralık ayının 15'inden beri, dört aydan beri hiç para alamadığımız kurumlar var. 5. Nisan 2001'de Valiliklere gönderilen tasarruf genelgesinde ilaçla ilgili tek bir satır yok, ama ek ödenek talebinde bulunulmaması bu genelgede yayımlandı. Eczaneler ithali ve yerlisiyle verdikleri ilacın bedelini zamanında alamadıkları için bayramdan önce çeklerini ertelettiler. Şimdi evler, arabalar, kooperatif hisseleri satılık ama para etmiyor. Eczaneler batarken beraberlerinde ilaç depolarını, ilaç depoları ise ilaç sanayisini batağa sürükleyecektir.

Sağlık sistemi eczaneler sayesinde ayakta duruyor. Eczacılar bu sistemi finanse ediyorlar. Siz bunca fedakarlık yaptığınızı, buna rağmen paranızın, emeğinizin, mesleğinizin hakkını alamadığınızı kime anlatırsınız? Anlatsanız da katılım payını dahi almayan bu kesime, eczacıya kim inanır? Çözüm eczanelerin girdisiyle çıkışı eşitlemekten geçiyor. Eczacı ilacı hangi vade ile satın alırsa kamu kurumları ilacın bedelini o vadede ödemelidir. Bu dengelerin tamamen bozulduğunu görüyoruz. İlaçın % 35-40'ını teşkil eden ithal ilaçları, eczane ya hiç bulamıyor veya 10-15 gün vade ile satın alıyor, kamu kurumlarına veriyor. Ödeme zamanı ise belli değil.

Bugün eczaneler bir yol ayrımına geldiler. Biz bunu geçen Başkanlar Kurulu Toplantısı'nda da dile getirmiştik. Bu konudaki sıkıntıları dile getirerek tüm Türkiye'de eczanelerin, eczacıların bir gün süre Kamu kurumlarına ilaç vermemelerini önermiştik. Kamu kurumlarının ödeme dengesinin düzeltilmesi gerekiyor. Eczaneler kamu kurumlarından 18 işgünü içinde ödeme alabilenler zaten sorun yok. Sorun sağlık harcamalarının ve ilacın ödeneye bağlanmasından kaynaklanıyor. Eczaneler cirolarının %80'ini resmi kurumlara

ilaç vererek yapıyorlar. Resmi kurum reçetesi yapmayın, vermeyin demek çözüm değildir.

İlaç, kullanılması elzem olarak çok özel bir üründür. İlaç başka ürünlerle kesinlikle karıştırılmamalıdır. Devlet eczanelerin fatura bedellerini 18 işgünü içinde ödemez, süreyi uzatırsa eczane fazlalığına da bu yolla çözüm bulacaktır. Krizde ayakta kalan eczaneler devam edecek, gücü olmayan ise batacaktır. Biz bunu yıllardır yasa ile halletmeye çalışıyorduk. 6197 Sayılı Yasa Taslağı'nda eczanelerin nüfusa ve mesafeye göre sınırlandırılmaları gerekiyordu. Ayrıca bu taslakta yaş haddi emekliliği, ruhsatların Türk Eczacıları Birliği tarafından verilmesi, yeni mezun eczacıların birkaç yıl bir eczanede staj yapmalarını istiyorduk. Hala da tüm bunları istiyoruz.

Türkiye'de ortalama 2100 kişiye bir eczane düşüyor. Biz bununla Avrupa Birliği rakamlarını yakaladık. Ama oran öyle sanıldığı gibi değil. Büyük kentlerde bu oranın 750-1000 kişiye kadar düştüğü görülüyor. Buna rağmen işçiden, emekliden, esnaftan alınan vergilerle insanlarımızın alınteri heba ediyor. Oy uğruna yeni fakülteler açılıyor. Erzurum'da, Samsun'da, Mersin'de yeni eczacılık fakülteleri açıldı. Eczacı işsizliği giderek büyüyor. 2000'de eczacıların % 25'inin gizli işsiz olduğu açıklanmıştı. 2001'de bu oranın bunu pek çok katlayacağından hiç kimsenin şüphesi yoktur. Buna rağmen kamu eczacısı atamaları yapılamıyor. Maaşların, yan ödemelerin azlığı, mesailerin fazlalığı bunda olumsuz etki yapıyor.

Bölgemizde Kastamonu Devlet Hastanesi hariç, Çankırı ve Karabük'te Devlet Hastaneleri'nde hiçbir ilçede eczacı yok. Karabük'teki SSK'da bir eczacımız var. Çankırı ve Kastamonu'daki SSK'da eczacımız yok. Kastamonu Bağ-Kur'da bir eczacımız var, diğer illerimizde yok. Biz Daday, Ballıdağ, Kastamonu Merkez, Taşköprü SSK hastane eczanelerinde eczacı olmadığını defalarca SSK Genel Müdürlüğü'ne, Sağlık Bakanlığı'na ve yetkililere bildirdik. Yanıt alamadık. Bunların kapanması için Odamız avukatı dava dosyası hazırlıyor. Eczacılar kamuda bilhassa SSK'da çalışmak istemiyorlar. SSK'da bir eczacı günde 300-400 reçete karşılama durumunda kalıyor. İlaçlar eczacı üzerine zimmetleniyor, ruhsatı geri verilmiyor. Eczacı emekli olsa da ruhsatın eczacı üzerinden devri yapılmıyor. Çünkü hiçbir eczacı SSK'da ruhsat alana kadar çalışmıyor. Kastamonu SSK Hastanesi'nin ruhsatı iki yıl önce emekli olan eczacı üzerinde. Eczacı ruhsattan kurtulamadı. Ayrıca kendisi işten ayrıldığı halde miadı geçen ilaçlardan dolayı müfettiş soruşturması sonucu çalışmadığı günler için para ödemek zorunda kaldı. Biz kurumu bu yönüyle de savcılığa bildirdik.

Bu güzel Pazar gününde sözlerle bera-

ber sorunlarımızı tekrar gündeme getirmek, çözümlerini de birlikte aramak ve bulmak durumundayız. Bu toplantının mesleki açıdan başarılı geçmesini diliyorum.

Dinlediğiniz için teşekkür ederim.

Ecz. Mehmet DOMAÇ (TEB Genel Başkanı)

Sayın meslektaşlarım, Kastamonu Eczacı Odası'nın bizleri konuk etmesinden çok mutluyuz. Zonguldak, Kocaeli, Ankara Eczacı Odası başkanlarına, yöneticilerine ve üyelerine toplantıya katıldıkları için çok çok teşekkür ediyoruz.

Ecz. Mehmet DOMAÇ

Bu toplantının amacı; sizlere neler yaptıklarımızı aktarabilmek, anlatmak, biz sizleri nasıl görüyoruz, sizler için ne düşünüyoruz, neleri hayata geçiriyoruz onları paylaşmak. Sizler de bizleri nasıl görüyorsunuz, ne düşünüyorsunuz, hangi sorunlarınız var, ona yönelik çözüm önerileriniz var; onları da sizlerden dinleyeceğiz. Genelde Türk Eczacıları Birliği Bölgelerarası Toplantı, Kongre ve Başkanlar Toplantısı'yla kendi çalışmalarını Başkanlarıyla ve Oda yöneticileriyle paylaşıyorlardı şimdiye kadar. Bundan böyle çalışmalarımızı Oda üleriyle de paylaşmak istediğimizden Bölge Toplantılarını düzenledik. İletişim çağında iletişim eksikliği yaşayan bir toplum olmayı ortadan kaldırmak için bu toplantıları düzenliyoruz. İletişim çağında tek yönlü ve yanlış bilgilerle donanmayasınız diye bu toplantıları düzenliyoruz. Sanıyorum bu toplantıdan çıktığımızda kendimizi size anlatmış olabileceğiz ve sizlerde kendi düşüncelerinizi bize aktarmış olabileceksiniz. Ve farklı birer kişilik, farklı birer insan olarak bu toplantıdan çıkacağız. Geleceğe yönelik tasarımları olan, o tasarımları paylaşan kişiler olarak çıkacağız, bunu umut ediyorum.

Türk Eczacıları Birliği yöneticilerinin tümü, yani Oda yöneticileri dahil olmak üzere, Merkez yöneticileri de dahil olmak üzere hepsi pür amatördür. Yani hiçbir verdiği hizmet karşılığında bir tek kuruş almaz, bunun da bilinmesi gerekir. Çünkü bazı yanlış bilgiler var, o bilgileri düzeltmek gerekir.

Türkiye'deki ilaç pazarında durum şöyledir; Türkiye ilaç pazarı %30'u ithal, %70'i Türkiye'de üretilen bir pazar durumuna gelmiştir. Türkiye'de üretimin büyük bir kısmı-

nı, az önce de söylediğim gibi, yabancılar gerçekleştirmektedir. Bu pazarın gelişimi de şöyledir; 1983 yılında Türkiye'ye ithal edilen ilacın miktarı 5 milyon 400 bin dolardır. Bu, mevcut tüketimin % 1.3'üdür. Yani 1983 yılında ben 1983 yılında serbest eczacılığa başladım ancak ilacın %1.3'ü ithalata dayalıydı. 1994-95 yılında bu rakam %18'lere çıkmıştır, 2000 yılına geldiğimizde de %30'lara varmıştır. Şu anda Türkiye'ye 650 milyon dolarlık ilaç ithal ediliyor. Bunları kategorize edersek; bu ilaçların % 30'u hiç gereksiz olan ilaçlardır, ithal edilmese de olan ilaçlardır, %25'i Türkiye'de üretilebilecek ilaçlardır, geri kalan da zorunlu olarak ithal edilmek durumunda olan ilaçlardır. İyi bir hesap yaparsak Türkiye 350 milyon dolar civarında bir para ile ülkesindeki vazgeçilmez ve bugün sıkıntısı çekilen ilaçları çok rahatlıkla karşılayabilir. İşte devletin, siyasi otoritenin, sağlık otoritesinin buna yönelik önlemler alması gerekirken, sağlık otoritesi en son zamanların anlayışı ile "denetle, müfettiş gönder, orayı dağıt" sistemi ile hareket etmektedir. Sağlık Bakanlığı bu sorunu taraflarla, alandaki uzman kuruluşlarla çözme yöntemi yerine ithalatçı firmalara, depoculara, eczanelere müfettiş göndererek çözmeye çalışmaktadır. Bu çözüme değil sindirme; bu çözüme değil mesleğini yapma isteğini ortadan kaldırma yaklaşımıdır.

Türkiye'deki eczacıların durumuna gelmeden şunu da belirtiyim, yakında yerli üretilen ilaçta da karşımıza sorun çıkacaktır, bunun altını çizerek söylüyorum. Türkiye'de üretilen ilacın etken maddesinin %80'ini ithalata dayanmaktadır. Bu kadar ithalata dayanan bir üretimde kurların bu kadar fırlaması ve değişmesi, kabul kredisi ile birlikte iş yapan, daha önce etken maddesini getirip 3-4 ay sonra parasını ödeyen üreticilerle arada sorun ortaya çıkacaktır. Bu sorun da çok uzun bir süre sonra değil bir ay içerisinde karşımıza gelecektir. Bunun çözüm yöntemleri var, tarafların karşılıklı oturup görüşmesi ile bunlar çözülebilir, biz bunu hep söylüyoruz.

Arkadaşlar Türkiye'de 25 bin eczacı var. 25-26 bin civarında eczacı var, bir kısmı bize kayıtlı değil, evlerinde oturuyorlar veya iş yapmıyorlar ya da başka bir alanı seçmiş durumdadır. Bunların 21 bini serbest eczacılık yapıyorlar. Biz Avrupa'da en çok eczanesi olan ve en az ilaç tüketen ülkeyiz. Türkiye'de kişi başına ilaç tüketimi 42 dolardır. Bize en yakın ülke Yunanistan'dır, Yunanistan'da kişi başına ilaç tüketimi 128 dolardır. Bizim eczanelerimiz eşitsiz dağılmaktadır. İstanbul'da 4200 eczane vardır. Ankara'yı Ankara Eczacı Odası Başkanı burada söyler, İstanbul olmadığı için söyledim Üç büyük kentin eczane sayısı Türkiye'deki eczanelerin %60'ı kadardır. Dolayısıyla bu sistem böyle yürümez, bu sistem bu şekilde devam etmez. Bunun neden devam etmeyeceğini daha sonra anlatacağım sizlere. Türkiye'de

620 tane eczacı da üniversitelerde çalışır. Daha önceleri depolar yaygınken 320 kadar eczacı depolarda sorumlu müdürlük yapıyordu, şimdi çok daha az eczacı depolarda çalışıyor şimdi 100-120 civarında. Böyle bir dağılımımız var.

Biz paralarımızı alırsak, arabalarımızı yenileriz, lüks evlere yatırım yaparız, biz yazlık alırsak. Bizim en iyi yaptığımız işlerden bir tanesi çocuklarımızı özel okulda okutmaktır, bu iyi bir şeydir. Yani eğitim vermek eğitime yatırım yapmak, ülkenin geleceğine yatırım yapmak anlamına geliyor. Ama biz eczanelere yatırım yapmıyoruz, 25 sene geçmiştir, aynı eczanede oturuyoruz, her şeyimiz aynıdır. Yani o klasik ise, antika anlamında ise evet buna katılıyorum. Ayrıca eczanelerimizin sermayesine de çok fazla katkı sağlamayız. Yani bakarsanız, - Kastamonu'yu saymıyorum ama artık sayıyorum onu da söyleyeyim- Kastamonu, Çankırı, Karabük farklı olabilir, siz biraz daha diğer yörelere göre farklı duruma olabilirsiniz, en iyi eczanede kendi ilacı olan eczacı %25 civarındadır. Yani ilacı kendisinin olan %25 civarındadır. Bilemediniz %30 civarındadır. Yarından itibaren eczanelere gidin eczaneleri bu gözle yeniden bir daha sayın, "Bunun ne kadarı benim". Arkadaşlar artık sermayesiz işletme devri bitmiştir. Nasıl Türkiye Cumhuriyeti o anlamda bitmiş ise artık sermayesiz işletme, finanssız devir bitmiştir. Bunu 15 ay önce Türk Eczacıları Birliği Genel Kurulu'nda söylemiştim, daha önce de söylemiştim. Arkadaşlarım çok fazla ciddiye almadılar. Biz genelde öğütleri ciddiye almayız, yani o yılların birikimi olan, süzülmuş bilgileri pek fazla ciddiye almazız. Biz illa Amerika'yı yeniden keşfederiz. Duvar kafamızı kırsa da bir defa o duvara kafamızı vururuz, kanların akmasını gördürüz. Bu bilimsel bir yaklaşım değildir, bunu tersine çevirmemiz gerekir.

Şimdi bizim birkaç tane projemiz var. Betül Hanım da bahsedecek ama bizim yakında hayata geçireceğimiz bir projemiz var. Bu projemizin de Türkiye çapında reçete kontrol üniteleri kurmak. Biz, Türkiye'deki ilaçta, yani sağlıkta tasarrufu doğru bulmuyoruz. Demokrasiden ve sağlıktan tasarruf olmaz düşüncesini savuna bir kuruluş biz. Biz, savurganlığın ortadan kaldırılmasını sürekli vurgulayan, o savurganlığın ortadan nasıl kaldırabileceğini de projelendirebilen bir kuruluşuz. Onun için, Maliye Bakanlığı ile yaptığımız protokol çerçevesinde, Türkiye çapında 10 bölgede reçete kontrol üniteleri kuracağız. Konsolide bütçeden ilaç alan ve konsolide bütçeden ödeme alan reçetelerin hepsini kontrol edeceğiz.

Bu sistem şöyle çalışacak; eczacılar başlangıçta 1-2 ay için reçetelerini faturaları ile birlikte, reçete kontrol ünitelerine gönderecekler. Daha sonra bunlar kontrol edilecek ve reçete kontrol ünitesi tarafından kurumlara tek tek dağıtılacak. Bilgisayar sistemleriyle

le çalışan bir kuruluş olacak ve reçeteler tek tek kayda geçecek Hem scanner ile taranacak hem de tek tek elle bilgisayara kayıtları yapılacak. Ve bu reçeteler kontrol edilip ilgili kurumlara gönderilecek.

Türk Eczacıları Birliği, eczacılar ve reçete kontrol ünitesinde çalışan eczacılar da yanlıştan müteselsil (zincirleme) olarak kefil olacak. Yani bundan böyle Türkiye'de konsolide bütçe kapsamında bulunan, kontrol edilmemiş bir tek reçete olmayacak. Hepsi tek tek kontrol edilerek teslim edilecek.

Bunun ikinci aşaması, yani birkaç aydan sonraki aşaması şu; artık siz hiçbir yere bir şey göndermeyeceksiniz. Belli günlerde gelececek, reçeteniz, faturanız eczanelerden alınacak, kontrol edilecek, kurumlara teslim edilecek. Ve siz sadece bir kartla, reçetenizin teslim edildiğini bileceksiniz. Sistem böyle çalışacak. Türkiye'deki savurganlık, Türkiye'deki yanlışlık ortadan kaldırılmış olacak.

Bunun için bir fon oluşturulacak, eczacılardan alınacak. Bu fon, eczacıların emekliliği için kullanılacak ve eczacıların ödeme gecikmeleri için kullanılacak. Bu da bizim için sosyal yönden önemli diye düşünüyorum. Çünkü bugün Bağ-Kur emekliliği ile bir yere varmak olanaklı değil. Bugünkü devlete güvenerek ödemeleri zamanında almak da olanaklı değil.

Tabi, bu reçete kontrol ünitesinin Bağ-Kur'a yayılması için önce oturup kendileriyle bir anlaşmaya varmak istiyoruz. Ama ne kadar varız onu bilmiyorum, biz istiyoruz, niyetimiz var. Zaten geriye başka bir şey de kalmıyor, bildiğiniz gibi.

Bu, geleceğe yönelik tasarımlarımızdan. Biz, Türkiye'de biyoteknoloji ürünü ilaç üreten bir yerin kurulmasını amaçlıyoruz. Biz kuralım demiyoruz ama bunun için bir proje çalışmamız var. Bu, büyük bir konsorsiyum şeklinde olabilir. Bu konsorsiyum eczacılarla birlikte olabilir. Başka, hekimlerle birlikte olabilir. Ama biz bunun için bir proje çalışmasının içerisindeyiz. Çünkü bu bildiğimiz klasik ilaçların çoğu, -şimdi genç meslektaşlarımız var burada, ben görüyorum onları- 10 yıl sonra büyük bir kısmı piyasada kalmayacak, çoğu biyoteknoloji ve nanoteknolojiye dönecek.

Ecz. Betül BİLGETEKİN (TEB Genel Sekreteri)

Kastamonu Eczacı Odası'nın değerli başkanı ve yöneticileri, Zonguldak, Kocaeli, Ankara Eczacı Odası'nın değerli başkanları, yöneticileri, Ankaralı, Kastamonulu, Karabükü meslektaşlarımız, Zonguldak'tan gelen meslektaşlarımız, Çankırı'dan gelen meslektaşlarımız; hepinize merhaba diyorum. Ben Ankara Eczacı Odası'nın üyesiyim, Ankaralı meslektaşlarımız da burada birlikte olmaktadır ayrıca çok mutluyum. Belki de ilk kez böyle Ankara dışında Ankara Eczacı Odası'nın geniş katı-

Ecz. Betül BİLTEKİN

lımı ile birlikte bir toplantıyı gerçekleştiriyoruz. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Genel Başkanımız yaptığımız çalışmalarını çok ayrıntılı bir biçimde aktardı. Ben günlük yaşamda uğraştığımız, ayrıca kamu kurum ve kuruluşları ile ilişkilerde karşıma çıkan sorun olarak çıkan, çözümlemeye çalıştığımız konuları aktaracağım. Türk Eczacıları Birliği'nin toplantılarından bahsetmek istiyorum size. Türk Eczacıları Birliği'nin örgütsel anlamda yaptığı toplantılar, Başkanlar Danışma Kurulu Toplantıları. Şu ana kadar 4 toplantı yaptı. Bu toplantılarda da eczacılık mesleğini yakından ilgilendiren konularda, Oda yöneticilerimizle birlikte projeler ürettik, çalışmalarımızı, hazırladığımız projeleri Oda yöneticilerimize aktardık, onların görüşlerini aldık. Bunlardan birisi de Yatan Hasta Reçetelerinin Eşit Dağılımı Projesi.

Talimatlara göre, hastanede yatan hastaların reçeteleri, yazılan ilaçlar, hastaneden karşılanmak zorunda. Bulunmayan ilaçlar, dışarıdan anlaşmalı eczanelerden alınıyor. Ancak bu reçete alımında çok ciddi sıkıntılar yaşanıyor şimdiye kadar. Eczacılar da bu anlamda suçlanıyordu. Yatan hasta reçeteleri usulsüz temin ediliyordu, reçeteler eczacılar arasında eşit dağılımıyordu. Bu uygulamadan da çok ciddi bir kayıba uğruyordu. Biz bunları engellemek amacıyla bu sistemi geliştirdik. Tüm Bölgelerarası Toplantılarda reçete tutarının eşit dağılımı, reçete sayısının eşit dağılımı şeklinde tartışmalar başlattık. komisyon toplantısı yaptık, Başkanlar Toplantısı yaptık, Emekli Sandığı ile toplandık. Katılım payının kaynağından kesilmesi ve yatan hasta reçetelerinin eşit dağılımı konusunda tekrar komisyon kurduk. Bursa'da Bölgelerarası Toplantı'da bu konuyu tartıştık ve sonuçta öncelikli olarak Bağ-Kur Protokolü'nde, ardından da 2001 yılı Bütçe Uygulama Talimatı'nda bu konu yer aldı.

Bu konudaki ilk uygulama ankara ve Sivas'ta başlamıştı. Ankara'da Gülhane Hastanesi çevresindeki eczaneler arasında eşit dağılım başladı. Sivas'ta da Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde başlamıştı. daha sonra bu uygulama giderek yaygınlaştı. Şu anda Adana'da Balcalı Hastanesi'nde var, İçel'de var. İstanbul'da Kartal Devlet Hastanesi'nde bir pilot uygulama var, Şuşli Etfal Hastanesi'nde de başlayacak bu pilot uygulama. Eskişehir'de var,

Bursa'da Uludağ Üniversitesi'nde var, Manisa'da Celal Bayar Üniversitesi'nde başladı. Niğde'de Devlet Hastanesi'nde başladı. Devlet Hastanesi olarak ilk kez Niğde'de başlamıştı ve giderek tüm Türkiye'ye yayılıyor.

Yaptığımız önemli çalışmalardan birisi, katılım payının kaynağından kesilmesi. Doğrusunu isterseniz Ankara Eczacı Odası bu toplantının katılımcı Odası, ancak ben Ankara Eczacı Odası'nın bir üyesi olarak, 'üyelerimiz de buradayken şunu söylemeden geçemeyeceğim, Türkiye'nin her tarafında yapılan toplantılarda herkes Ankaralı meslektaşlarımızı suçladılar şimdiye kadar Çünkü katılım payı, bildiğim kadarıyla 1988 yılında ilk kez Ankara'da alınmaya başladı. O tarihte çok az sayıda meslektaşımız bunu almyordu.

Bu uygulama, bir üniversite hastanesinin bünyesinde açılan bir eczanede, o kurumdaki hastaların reçetelerini karşılayan eczaneye karşı rekabet amacıyla başlamıştı. Ancak sonradan temel yaşam felsefemiz oldu sanki. Eczacılık sanki öyle yapılmış gibi algılanmaya başladı ve giderek katılım payı almayanların sayısında bir artış oldu.

Ecz. Nejat ÇETİN (Kocaeli Eczacı Odası Başkanı)

Türk Eczacıları Birliği'nin değerli Merkez Yönetim Üyeleri, değerli Oda Başkanları, sevgili meslektaşlar, Kocaeli Eczacı Odası adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli arkadaşlar Türk Eczacıları Birliği'nin sayın Başkanı ve değerli Genel Sekreteri neredeyse bir Türk Eczacıları Birliği Büyük Kongresi'ndeki titizlik ve zaman ile bir sunum gerçekleştirdiler. Yaptıkları çalışmalara teşekkür ediyoruz ve başarılı olmalarının da devamını diliyoruz. Sayın Başkan konuşmasında ilacın ve eczacılığın hemen hemen bütün boyutları ile neredeyse tüm sorunlarına değindiler ve olası çözümleri de sorunlarla birlikte hemen hemen ortaya koydular. Özellikle katılım payının kaynağından kesilmesi noktasında yaptıkları çalışmaları ve Türkiye'deki eczacıları bu dersten kurtarmak adına geldikleri noktayı son derece sevinçli buluyoruz ve kendilerine teşekkür ediyoruz. Ayrıca paylaşmanın unutulduğu bir toplumda bizleri yatan hasta reçeteleri boyutunda da olsa paylaşma noktasına getirdikleri ve bize bir kez daha paylaşmayı hatırlattıkları için de yaptıkları çalışmalardan dolayı kendilerine teşekkür ediyoruz.

Değerli arkadaşlar; bu kriz başladıktan sonra tabii ki tüm eczacı odaları gibi, Türk Eczacıları Birliği'nin Merkez Yönetimi gibi, Kocaeli Eczacı Odası da meslektaşlarımızın olabildiğince bu krizi az hasarla atlatalarına adına bir şeyler yapmaya çalıştı. Kendi bölgesindeki dağıtım kanalları ile görüştü, bu krizin atlatılmasına yönelik meslektaşlarına aklımızın erdiğince bazı öner-

Ecz. Nejat ÇETİN

melerde bulunduk. Ancak tabii ki her meslektaşımızın bu kriz döneminin atlatılması için kendi eczanesi ile ilgili birtakım çabaları içerisinde de olması gerekiyor. Şunu kabul etmek gerekiyor ki kamu kurumlarından reçete bedellerimizin tahsilinde 2001 yılında ciddi sorunlarla karşılaşacağız ve bugün de ciddi sorunlar var. Bu ciddi sorunlar Kocaeli'nde var. Kocaeli'nde özellikle İzmit Merkez ilçede sorunlar daha az ama diğer ilçelerde çok daha vahim boyutlarda. Neredeyse yıl başından beri arkadaşlarımızın hiç reçete bedeli tahsil etmedikleri kamu kurumları var. Bu yapı içinde de eczacılar, eczaneler ayakta durmaya çalışıyorlar.

Değerli arkadaşlar bu krizle birlikte ithal ilaçla ilgili bir spekülasyonu yine her zaman olduğu gibi yaşıyoruz. Nedir ithal ilaçtaki spekülasyon; ithal ilaç var mı, yok mu, alınabilir mi, verilebilir mi? Arkadaşlar bir hafta vade ile ithalatçının eczaneye verdiği ürünü, eczacının 3-4 aylık periyotlarla tahsil edeceği bir kuruma verebilmesi mümkün müdür? Mali olarak bu mümkün müdür? Bunu değerlendirmeden ilacın varlığı ya da yokluğu tartışmalarına giriyoruz. Ayrıca ithal ilaç noktasına Türkiye'nin hangi yollardan geçerek geldiğini, ilaç vardır ya da yoktur tartışmalarını yürütenler ne yazık ki göz ardı ediyorlar. Sevgili arkadaşlar, 1994 yılında bu ülke 371 milyon dolarlık hammadde ithalatı yapmış, 118 milyon dolarlık da hazır ilaç ithal etmiş, kullanıma hazır ilaç ithal etmiş. 1999 yılına gelmiş, hammadde ithalatı 784 milyon dolara çıkarken, kullanıma hazır ilacın ithalatı 552 milyon dolara çıkmış. Bu rakamları 2000 yılında biraz daha sıçradı, zannediyorum %10-15'ler düzeyinde artış gösterdi. Şimdi bu ne demek 1994-1999 yılları arasındaki 5 yıllık süreçte insanlarımızın kullanımına hazır olarak sunulan ithal edilen ilaçların artış oranı %367. Arkadaşlar Türkiye'nin genel anlamdaki ithalat ve ihracatındaki çarpıklık ne yazık ki ilaç sektöründe daha vahim. 1999 yılı rakamlarına göre hammadde anlamında Türkiye'de ihracatın ithalatı karşılama oranı %9, kullanıma hazır, mamul ilaç noktasında, ise %11 civarında.

Eczacılar ülkenin içinde olduğu sorunlardan paylarına düşen külfeti almaya hazır dırlar ancak toplumun diğer katmanları da bizler gibi paylarına düşen külfete katlanmalıdırlar diye düşünüyoruz.

Biz bi noktada uzun zamandır özellikle Kocaeli olarak eczacının bu konuda özellikle kooperatifler konusunda küçüğe olsa birikimini birleştirerek bir şeyler yapmaya çalıştığımız biliyoruz.

Değerli arkadaşlarım ben tekrar tüm Kocaeli'deki meslektaşlarım adına burada bulunan arkadaşlarıma selam ve sevgilerimizi ileterek saygılarımı sunuyorum, teşekkür ederim.

Ecz. Mustafa DEMİR

(Ankara Eczacı Odası Başkanı)

Sayın Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti'nin değerli üyeleri, sayın Oda Başkanları, değerli meslektaşlarım ve konuklar; hepinize merhaba diyor, Ankara Eczacı Odası yönetimi adına hepinizi saygı ile selamlıyorum.

Ecz. Mustafa DEMİR

Değerli meslektaşlarım, Türk Eczacıları Birliği tarafından yürütülen çalışmalarını, üretilen projeleri hep birlikte dinledik. Mesleğimiz adına elde edilen kazanımları dinlemekten son derece mutlu olduğumu belirtmek istiyorum. Ankara Eczacı Odası adına özellikle teşekkür etmek istediğim en önemli konu; gerçekte Ankara'nın sosyo-ekonomik koşullarından kaynaklanan ve yaratıcısı olarak suçlanmakta olduğumuz, artık Ankara Eczacı Odası'nın sorunu olmaktan çıkıp mesleğimizin kayan yarısı haline gelmiş olan, katılım payı sorununun çözümü konusunda elde edilen kazanım. Bu kazanımın elde edilmesinde emeği geçen herkese ve özellikle Türk Eczacıları Birliği'ne bu nedenle Ankaralı tüm meslektaşlarım adına teşekkür ediyorum. Ankara Eczacı Odası'nın bundan böyle ürettiği projelerle, mesleğe yapacağı katkılarla gündemde olmasını yürekten diliyorum.

Değerli meslektaşlarım, bugünlerde toplumun hemen her kesimi yaşanan kriz karşısında önlemlerini almaya, elinden geldiğince kendini korumaya çalışıyor. İlaç ve eczacılık sektörüne bir bakın, iskontolar kesiliyor, mal fazlaları kesiliyor, sanayici, dağıtım kanalları kendi önlemlerini alıyorlar. Peki biz ne yapıyoruz! daha önce Bütçe Kanunu'nda yer aldığı duyurulan katılım payının kaynağından kesiyeceği hükmü, bu yıl Bütçe Uygulama Talimatı'nda yer almadı. Dolayısıyla bir yıl daha uygulanması ertelendi diye bayram

ediyoruz. Bunu anlamak gerçekten mümkün değil. Bazı şeyleri anlamak gerçekten mümkün değil. Her platformda haksız rekabet koşullarından bahsedeceksiniz, her platformda eczacının en temel sorunu katılım paylarının alınmamasıdır diyeceksiniz, meslek örgütü yöneticileri böylesi bir sorunun çözümü adına yürütülen çabalara tüm enerjilerini, zamanlarını ayıracak ve sonuçta tüm bir kazanım elde edilmişken bu yıl da söylediklerinizde ne kadar samimi olduğunuzu göstereceksiniz.

Bundan böyle daha acımasız olmak zorundayız. Bu ülkenin aydınları olarak, ulusal bağımsızlığımızı yok etmek pahasına sağlanan kaynakları heba eden insanlara karşı ne denli acımasız olmamız gerekiyorsa, bu mesleğin geleceği adına bin bir zorlukla elde edilen kazanımları yok etmeye kalkışacak olan meslektaşlarımıza karşı da aynı derecede acımasız olmak zorundayız. Bu ülkenin de bu mesleğin de daha fazla ödün vermeye tahammülü olmadığını sanıyorum.

Ulusallığı tartışılır bir ulusal programa destek oluyor yöneticilerimiz. Kime destek vereceğiz, ne koşulda destek vereceğiz? Bu ülke milli gelirin dağılımı konusunda bir adaletten söz edilebilir mi? Bu krizin de faturası emekçi yoksul halk kesimine çıkmış, gelir eşitsizliği biraz daha artmıştır. Bir kesim kriz vurgununu yaşarken, bir başka kesimde kriz zenginleri yaratılmış, ülkede paramızın sorumluluğunu taşımakla yükümlü olan kriz zengini bürokratlar ortaya çıkmıştır. Gelin böylesi koşullarda ülkenin, toplumun her kesiminden destek bekleyin ve özveri isteyin. Önce bitirilen güvenin yeniden kazanmanın yollarını aramak zorundasınız. Bunun da yolu hakça paylaşmaktan geçer. Özveriyi de kazancı da eşit dağıtmak zorundasınız.

Bizler birer iktisatçı değiliz. Çözümün ekonomik yollarını irdeleyerek bir yorum yapmamız çok olanaklı olmayabilir ama yaşanan krizin yükünü omuzlarında taşımak zorunda olan ve giderek omuzlarımızda yüklenen bu yük nedeniyle çökecek hale gelen bu ülkenin vatandaşları olarak hepimiz bir teş şeye yürekten inanmak istiyoruz; sosyal devlet anlayışına uygun, tüm toplumsal kesimleri düşünen, gözeten, gelir dağılımının adaletli, insanca, hakça olduğu bir programın yaşama geçeceğine gerçekten inanmak istiyoruz. İşte bu inançla mesleğimizde her gün yeni uygulamalara gidiyor, meslektaşlarımız arasındaki gelir dağılımını düzenlemeye yönelik tedbirler alıyoruz. Katılım payı sorununun çözümüne sadece mesleki bir sorununun çözümü olarak bakmıyor, ülke ekonomisine sağlayacağı katkıyı, gereksiz ilaç tüketimi nedeni ile çökme noktasına gelen sosyal güvenlik kurumlarının geleceği adına da oldukça önemli bir kazanım diye değerlendiriyoruz.

Ecz. Sema KARAGÜLLE

(Zonguldak Eczacı Odası Başkanı)

Sayın Merkez Heyeti Başkanım, Sayın Merkez Heyeti üyelerim, sayın Oda Başkanlarımız, değerli meslektaşlarım, Zonguldak Eczacı Odası adına hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyor, bizi bugün burada ağılayan Kastamonu Eczacı Odası Başkanı ve Yönetim Kurulu'na teşekkür ediyorum.

Ecz. Sema KARAGÜLLE

Ben kısaca bölgesel sorunlarımızdan bahsedeceğim. Kurum alacaklarımız gittikçe büyüyor. Yıl başından beri 3,5-4 aydır sadece bir faturamızın karşılığını alabildik. Geçen ayın sonunda bildirdiğimiz rakamlar neredeyse ikiye katlandı. Kurum ödemeleri gelmiyor ayrıca reçeteler zamanında kontrol edilmediği için gelen ödeneklerin bile dağıtılması gecikiyor. Kurum ve muhasebe müdürlüğü çalışanları eczanelerin tahakkuk fişini kesmeyi, reçeteleri kontrol etmeyi, ödeme yapmayı angarya sayıyorlar. İsrarcı davrandığımızda, "Bizim tek işimiz siz değilsiniz." yanıtını veriyorlar. Kurumlar eczanelere ödeme yapmadıkları halde eczanelerden ilkyardım malzemesi, kolonya gibi ihtiyaçlarını gayet rahatlıkla isteyebilmektedirler. Bu istekleri karşılanmadığı zaman ise sanki almaya hakları olanı vermiyormuşuz gibi tavırlara girerek ödemelerimizi iyice yavaşlatmaktadır.

Bir eczane eczacıları artık eczanemize gelen her reçetede sıkıntı yaşamaktayız. Her reçeteyi karşılarken, acaba bu reçeteden kaç ithal ilaç veya kısa vadeli ilaç çıkacak, acaba hastayı iyna ederek reçetede ki ithal ilaçların muadili yerli ilaç ile değiştirebilir miyim, acaba kısa vadeli ilaç yerine uzun vadeli ilaç verebilir miyim, acaba bu karşıladığımız reçetede ki ilaçların bedelini ne kadar zaman sonra alacağım, acaba depolara ödememi zamanında yapabilecek miyim gibi maddi kaygılar ile mesleğimizin asıl görevi olan ilaç danışmanlığı işini yapamayacak hale geldik.

Serbest eczanelerin en büyük müşterisi olan devlet, eczaneye ilaç borcunu ödemiyor ama parasını repoda tutuyor. Bu arada biz eczacılar depolara borcumuzu ödeyemiyoruz, çeklerimizin arkası yazılıyor, ödememizi yapmadığımız için depo ilaç vermeyi durduruyor, geciken ödemelere vade farkını koyuyor. Fakat devlet 18 işgününe geçen ödemelerine faiz koymuyor ama faturalarımızın karşılığını ala-

madığımız için ödeyemediğimiz vergiye ceza yazıyor. Bu durumda devletin memurunun ilaç ihtiyacını karşılayan biz serbest eczacılara devlet borcunu zamanında ödemediği için hem vergi cezası hem de depolara çekilme için vade farkı ödüyoruz. Yani verdiğimiz hizmete karşılık ceza çekiyoruz. İlaç firmaları ve dağıtım kanalları da bu konuda devlete baskı uygulamalıdır. Devlete hizmet veren, firmaların ürettiği ilacı devlete satan biz serbest eczacılar iki taraftan da eziliyoruz. Ya depolara açık hesap çalışalım, kumrularından para alınca ödemelerini yapalım, ya da firmaları ve dağıtım kanalları da bizimle aynı tarafta mücadele etsin. Neden firmamızın ürettiğini devlete satan biz eczacılar her türlü sıkıntıyı tek başımıza çekiyoruz. Türk Eczacıları Birliği ilaç firmaları ve dağıtım kanalları ile görüşerek bu güç birliğini sağlamak zorundadır.

Yıllardır mesleğimizin kanayan yarası katılım payının, maaştan kesilmesi konusunda tüm Odalarımızın desteği ile Merkez Heyetimizin yaptığı çalışmaların sevindirici sonuca ulaşması hepimizi çok mutlu etti. Bu konuda Merkez Heyetimizi bir kez daha kutluyoruz. Uygulamanın bir an önce başlamasını ise sabırsızlıkla bekliyoruz.

Ecz. Ahmet ÖZARDIÇ **(Zonguldak Eczacı Odası** **Yönetim Kurulu Üyesi)**

Söz verdiğiniz için teşekkür ederim. Şu ana kadar mesleki rahatsızlıklarımızı konuştuk, dinledik. Kazançlarımızı nasıl arttırabiliriz, nasıl daha iyi hizmetler verebiliriz diye kendimizi sorguladık. Biz eczacılar makineden insanlar değiliz. Bizler de hasta oluyor, doktorlara ve hastanelere gidiyoruz. Hepimiz işveren olarak Bağ-Kur'luyuz ve Bağ-Kur'un da sigortalılarına verebildiği hizmetler, devlet hastaneleri ve SSK hastaneleri ile sınırlı. Söze gelince doktorlar, eczacılar ve diş hekimlerini kardeş meslek olarak görürler. Biz eczacılar işlerinin, işyerlerinin başında sürekli durmak suretiyle iyi hizmet edebilen kişileriz. Zamanımız kısıtlıdır. İşyerimizi günlerce terk etmemiz mümkün değildir. Bu yüzden hızlı ve çabuk tedaviye ihtiyacımız vardır. Bu gerekçelerle eczacılarımızın Gazi Üniversitesi, Başkent Üniversitesi veya diğer özel hastaneler gibi yerlerde, para ödmeden ya da anlaşmalı olarak laboratuvar, muayene ve tetkikler gibi hizmetlerin ücretlerinin yarısını ödeyerek muayene ve tedavi olabilir miyiz? Bu hususta Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti'nin çalışmalarında bulunmasını arz ve talep ediyorum. Saygılarımla.

Ecz. Aşlı Darende ILGAZ **(Kastamonu Eczacı Odası Üyesi)**

Sayın Başkanım ve değerli meslektaşlarım, hepinizi saygı ile selamlıyorum. Mesleğimi Kasta-

Ecz. Aşlı Darende ILGAZ

monu merkezinde icra etmekteyim. Ekonomik krizin yıpratıcı etkilerini her gün biraz daha hissederken, bu konuda kendi koşullarımızda ve kendimize ait bazı alanlarda tedbirler alıp, tasarruf etmemiz gerektiği inancındayım. Örgütümüz Türk Eczacıları Birliği'nin bu dönemde ve şu koşullarda bize en büyük desteği vereceğine inanıyorum. Türk Eczacılar Birliği'nin desteğini beklediğimiz konuların başında ise resmi kurum sözleşmeleri ile ilgili problemler geliyor. Bu yıl her bir sözleşme için 15 milyon lira ödemeniz gerekiyor. Pulları ile birlikte bir kurumla anlaşmanın maliyeti 21 milyon lirayı buluyor. Şu durumda örneğin ilimizde, reçetesinin gelmesi muhtemel olan tüm kurumlarla anlaşma yapılması halinde, yaklaşık 80 tane sözleşme almak gerekiyor ve bunun bir eczaneye maliyeti 1,5 milyar lirayı buluyor.

Bizim Türk Eczacıları Birliği'nden ricamız, ödeme yapan saymanlıklara tek bir sözleşme verilmesi için çalışmalar yapmasıdır. Örneğin Kastamonu ilinde bulunan Orman Bölge Müdürlüğü'nün İta Amiri tek olduğu halde yedi tane sözleşme vermemiz gerekiyor. Örnekler çoğaltılabilir. Maliye Bakanlığı ile sözleşmeler için Bütçe Uygulama Talimatı imzalanması aşamasında türk Eczacıları Birliği bu konuda çalışmalar yapabilir. Saymanlıklara tek bir sözleşme verilmesi halinde eczacılar kırtasiye, zaman ve para açısından tasarruf edeceklerdir. Ayrıca sözleşme fiyatlarının ekonomik kriz göz önünde tutularak düşürülmesi, eczacılara nefes aldıracaktır. Bu konunun üzerinde ivedilikle durulması tüm bölge eczacıları olarak en büyük dileğimizdir. Bu yıl için geç olduğu düşünülse bile, hiç olmazsa 2002 yılı için sözleşme fiyatlarının düşürülmesi gündeme getirilmeli ve uygulanmalıdır.

Değerli Başkanımızdan ve Merkez Heyetimizin değerli üyelerinden, sözleşme fiyatlarının ve adetlerinin düşürülmesi için çalışmalar yapmalarını önemle rica eder ve saygılar sunarım. Teşekkür ederim.

Ecz. İsmail İSTANBULLU **(Ankara Eczacı Odası)**

Merkez Heyeti'nin değerli üyeleri, sayın Başkanım, sayın Oda Başkanlarım. Ben öncelikle, bu toplantıda bulunmaktan sen derece mutlu olduğumu ifade etmek istiyorum. Gerek seviyesi itibarıyla gerekse getirmiş olduğu hizmetlerin takdimi itibarıyla son

derece de güzel bir toplantı olduğunu ve bu toplantıda bulunmaktan dolayı gurur duyduğumu ifade etmek isterim. Bu toplantıda değerli Oda Başkanlarımızın ve diğer arkadaşlarımızın sorunları getiriş şekli ve getirdikleri sorulara bakışları ve çözüm önerileri de son derece güzel ve bizlerin, hepimizin arzularını, isteklerini açıklıyor.

Ben toplantı başlangıcında sayın genel başkanımızın açıklamalarından son derece mütehasis oldum, son derece de duygulandım. Çünkü gerçekten de eczacılık son 20-30 yılda belli aşamalar kaydederken, eczacılık örgütleri de ondan çok daha ileride aşamalar kaydettiler. Ve bugün görev yapan sayın üyeler ve emeklerini esirgemeyen bu muhterem kişiler, bizler için, geleceğimiz için çok güzel şeyler hazırlamışlar, çok güzel şeyler yapıyorlar. Ve ümit ediyorum ki bugün tasarımı halinde olan her şeyin mutlaka ve mutlaka güzel günler için, gelecekteki eczacı meslektaşlarımız için, genç arkadaşlarımız için çok daha güzel yarınlara hazırlayacağına inanıyorum. Duygulanıyorum çünkü, bizler 30-35 yıllık eczacılar ve eczacılık örgütlerinde daha önceki konuşulan şeyler ile bugün konuşulan şeylerin çok farklı olduğunu görüyoruz, geleceğimiz için güzel şeyleri görüyoruz, fark ediyoruz. Bir eczacılık akademisi, eczacılık üniversitesi kurulması gibi şeyler, daha bu tip şeyler, başka meslek örgütlerinde daha telaffuz ibel edilemiyor. Bazı meslek örgütlerinin toplantılarında bir şekilde bulunabiliyoruz ve bulduk. Eczacılıkla ilgili şu seviyenin, şu güzel aşamanın mutluluğunu hep birlikte paylaşmış olmamız lazım.

Ben bir öneri getirmek istiyorum. 1987 yılından beri hazırlığı Sağlık Bakanlığı ile yapılmış olan, eczacılıkla ilgili 6197 sayılı kanunun değiştirilmesine ilişkin kanunun, halen meclislerde maalesef, Meclis'te çok değişik dönemlerde kadir-i hikmet duruma düşürülüyor ve çıkarılmasında hala bazı çevrelerce maalesef bekletiliyor. Çümdi bu konuda Merkez Heyetimizin biraz daha aktif çalışma yapmasının zamanıdır diye düşünüyorum. Çünkü, stajlarda, staj yapmaya gelen kişi değil, önce stajı yapacak eczacının eğitilmesi gibi bir önemli sorunu yaşıyoruz. Pek çok eczacı arkadaşımızı gelen stajyer arkadaşımızı, genç meslektaşımızı bir angarya olarak kabul ediyorlar. Halbuki bu bir zevkle, onurla yapılacak bir görevdir diye düşünüyorum ve bu görevi ifa edecek arkadaşlarımızın daha önceden Türk Eczacıları Birliği tarafından saptanması ve akademi tarafından da bu işin organize edilmesinin uygun olacağı düşüncesindeyim.

Ecz. Cengiz Ericikli

Merkez Heyetimizin değerli Başkanı, değerli yöneticiler, değerli meslektaşlarım, Merkez Heyeti Başkanımızdan ve Genel sekreterimizden yaptıkları hizmetler hakkın-

da ayrıntılı olarak çok güzel bilgiler aldık, kendilerine teşekkür ediyorum. Yalnız ben eczacılıkla ilgili sorunlara yeterince değinmediği kanatindeyim. Arkadaşlarımdan bir tanesi bu konuda bir açıklık getirdi. Anlaşma formlarının fiyatları, bilmiyorum büyük şehirlerdeki arkadaşlarımız kaç tane anlaşma yapıyorlar. Anlaşma formlarının çok pahalı olduğunu bir defa söyleyeyim. Yani bunun herhalde 250 bin liralık bir maliyeti var. Odamıza katkıda bulunacaksa, her arkadaşımız da bunu aidatları yükseltmek şeklinde olarak, adaletli bir dağılım yapabiliriz. Biz 20 farklı yerle anlaşma yapıyoruz belki ama bunlardan aylık olarak yaptığımız miktar çok daha düşük olabiliyor.

İkinci bir husus, Bağ-Kur ile Türkiye genelinde anlaşma yapan en son illerden bir tanesi Çankırı ilimiz oldu. Bağ-Kur ile yaptığımız anlaşmalardan, tahmin ediyorum ki hiç bir meslektaşımız memnun değil. Biz şu ana kadar 2 ayda alıyorduk, artık bunlar 3-4 aylara çıkmaya başladı. Vadelerin bu kısalığında, bu sene de gene Bağ-Kur ile anlaşma yapılması ve bu anlaşmalarda eczacı lehine olan hükümlerin işleme konulmaması var. İki ayda alamadığımız zaman herhangi bir faiz uygulaması yok ama eczacıya bir yanlışlıkla ödenen 180 milyon liraya iki aylık faiz ödemesi olarak 43 milyon tahsil edilebiliyor. Niçin eczacının bu konuda mağdur edilmesini sağlıyoruz?

Aynı şekilde Maliye ile yaptığımız anlaşmalarda da eczacı aleyhine olan hükümler aynen uygulanırken, eczacı lehine olan hükümlerin neden uygulanmadığını soruyorum. Eczacı lehine olan hükümlerde biz hakkımızı nasıl alacağız, bir faiz uygulaması düşünülüyor mu?

%20 ve %10 olayında Ankaralı meslektaşlarıma belki çok yüklenildi ama ben bunda haklılık görüyorum. Şöyle ki, Çankırı'daki bir Ziraat Bankası'nın reçeteleri toplanıp, Ankara'dan bir araçla topluca alınıp Çankırı'ya getirilmekte. Bu kaynağından kesilme

dahi olsa bunun önüne geçilebileceğine inanmıyorum. Ankara'daki meslektaşım, Çankırı'daki arkadaşımın hakkına nasıl tecavüz edebiliyor?

Ecz. Mehmet DOMAÇ (Türk Eczacıları Birliği Başkanı)

Önce herkese çok teşekkür ediyorum. Başkanlara, söz alıp durumunu aktaran arkadaşlara ve ekonomik konularda katkı sağlayan arkadaşlara teşekkür ediyorum.

Önce şunu belirteyim, Türk Eczacıları Birliği'nin gelir kaynaklarını bilen var mı? Nedir türk Eczacıları Birliği'nin gelir kaynağı? Evet, Türk Eczacıları Birliği'nin gelir kaynağı anlaşmalardır. Aidatın toplam değeri 42 milyar liradır. O da yaklaşık bir senede Türk Eczacıları Birliği'nin kasasına girer, yaklaşık bi sene sonra. Şu anda halen eczacı odalarımızın bir kısmı, Eylül ayında kongrelerini yaptıkları halde, tahsil ettikleri aidat gelirlerinin %35'ini Türk Eczacıları Birliği'ne göndermemişlerdir. Kaynağın bir kısmı bu idi, bunu geçelim. Türk Eczacıları Bir-

liği'nin bir aylık masrafına ancak yeter, birincisi bu.

İkincisi etiketlerdi. Onları da Sağlık Bakanlığı kendisine gelir sağlamak için, 7.750.000. liraya sattığımız etiketleri aldılar. "adaletli bir şekilde" 20.000.000. liraya satmaya başladılar.

Katılımcı-Vermeseydiniz.

Ecz. Mehmet DOMAÇ (Devamla) Vermeseydik. Dava açtık, burası hukuk devleti, yani tabanca ile, mitralyöz ile, top ile, tüfek ile uğraşacak halde değiliz. Biz eczacıyız, bu ülkenin aydınlarıyız. Tebliği belli, tebliğde nasıl yapılacağı belli. Evet burada Türk Eczacıları Birliği'nin bütçe kaynağı sözleşmelerdir.

Bir arkadaşım dedi ki ben 80 sözleşme yapıyorum, insaf. Yani şöyle insaf, Türkiye'de ortalama sözleşme sayısı 8 adettir eczacı başına düşen. Demek ki bir kişi 80 sözleşme yapıbiliyorsa, o on katı kadar, bir kişinin ortalamasının on katı kadar üstüne çıkıyordur. Dolayısıyla bu on katı kadar üstüne çıkan meslektaşım, diğerlerinden biraz farklı bir kazanç içindedir. Bu varsayımdan hareket edersek böyledir.

Şimdi sözleşme gelirlerinden Türk Eczacıları Birliği'ne gelen para 15 milyon lira değildir. Sözleşme gelirleri Odalar ile paylaşılır, Odalar ile belli bir oranda paylaşılır, Odaların da burada bir payı vardır. Türk Eczacıları Birliği'nin tüm kaynaklarında Odaların belli payı vardır. Şimdi bakın Çankırlı meslektaşım, ben 21 yıldır oda yöneticiliği yapıyorum. 8 yıl İstanbul Eczacı Odası Başkanlığı yaptım ben. Onun karar defterleri, "Başkandan 2 milyon alınmasına, para olduğunda geri ödenmesine", diye kararlarla doludur. Bir örgüt ki kendi yönetimini, kendi seçtiği yönetimlerini bu tür kararlar almaya zorluyordu. Onun başarılı olması mümkün değildir, olanaklı değildir.

Türk Eczacıları Birliği 8 milyon dolar yatırım yapmıştır sizler için, Türkiye için. Bu yatırımlar Türk insanı içindir, bu ülke içindir. Daha çok kaynağımız olsa daha çok yatırım yaparız. Çünkü bu ülkede yatırım yapılmamıştır, yatırıma kaynak ayrılmamıştır. Bu ülke yatırım yapıp, insan çalıştıran bir ülke olmaktan çıkmıştır. Baştan beri söylüyoruz, bu ülkede keşke olsa da eczacılar birlikte yatırım yapsalar ve bu ülkede bin tane insan çalıştırsalar ve bugün işsizliği bir miktar olsun azaltmaya katkı sağlayabilinler.

Toplam değer, ortalama eczacılar için 100 milyon lira civarındadır sözleşmelerde. Bundan Türk Eczacıları Birliği'nin vazgeçmesi mümkün değildir. Evet söylüyorum, açık, net, bundan Türk Eczacıları Birliği'nin vazgeçmesi mümkün değildir. 6643 Sayılı yasa açıkça yazar, sözleşmeyi Türk Eczacıları Birliği yapar, bedeli mukabilinde dağıtır, diye. Açıktır, bunun konusunda kimse karar alamaz, Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti karar alır. O da giderlerine bakarak karar alır. Yapacakları işlere göre, yapacağı işe göre karar alır.

Şimdi başka bir şey söyleyeyim ben size. Bu yönetimin büyük kısmı 1995 yılının Ağustos ayının 8'inde başa gelmiştir. 110 milyarlık Yardımlaşma Sandığı'nı 6 trilyon değerli hale getirmiştir ve bugün 1200 eczacıya kredi vermektedir. Bu nasıl olacak başka türlü, söyler misiniz bana? Nasıl olabilir, siz bir şey vermeden nasıl olacak bu iş? Ve siz, verip denetlemedikçe, siz verip verdiğiniz peşine düşüp, bunun nereye harcandığını görmedikçe nasıl olabilir ki bu iş? Nasıl Türk Eczacıları Birliği araştırma merkezi kurar hastane yapar, sosyal tesis yapar. Hiçbir şey yapmaz, hiçbir şey yapamaz. Yoktan yok çıkar.

Şimdi sözleşme bedelleri konusunda şunu belirteyim, sözleşmelere biz 1980 yılında %3 iskonto yapardık, teksir makinesinde basar, İstanbul Eczacı Odası'nda bir masanın üstüne koyardık. Ama İstanbul Eczacı Odası 1980 yılında Çemberlitaş'ta 40m2'lik bir dairede bir

odaydı. İki kişi çalıştırabilirdi, ve yıl sonlarını getiremezdik. Bugün Türkiye'deki eczacı odalarının her biri, çağdaş teknolojiler ile donatılmış, toplantı salonları olan eczacı odaları şeklindedir. Bundan gurur duymuyor musunuz siz? Bu başka türlü gerçekleşebilir mi Türkiye'de, başka türlü bir olanak var mı? Bakın bu Türk Eczacıları Birliği, eczacı odalarının belli ekonomik güce sahip olması için ne yaptı, 29. Büyük Kongre'de, aidatların asgari iki katı kadar para alma, eczacıdan katkı sağlama maddesini Büyük Kongre'de kararlaştırdı.

Faiz uygulamasına, geç ödemeye, hepsine katılıyorum. Türkiye'de devlet, alacağına şahin, vereceğine kargadır. Bunu ben 30 yıldır mücadele eden bir insan olarak söylüyorum. Ama ben bunu söylerken, bazı arkadaşların siyaset yapıyor diyorlar. Ama sizler de aynı duruma geldiniz şimdi. Evet, devlet böyle bir organizasyondur. Devlet vergi yasa çıkarken, işte bundan önceki Maliye Bakanı Zekeriya Temizel de vergi yasa çıkarırken, devletin geri ödemelerinde, yani devletin ödemelerinde faiz koyma maddesini koymuştu. Bütçe Plan Komisyonu'nda fa-

iz koyma maddesi kaldırıldı. Devletin ödemelerine faiz ödeme maddesi kaldırıldı.

Söyler misiniz, Türkiye'de devlet 1 katrilyon 400-600 milyar bize dağıtıyor, peki bizim dışımızdaki insanlara ne dağıtıyor? Peki siz, pancar çiftçisinin zamanında para alamadığında faiz aldığı biliyor musunuz, örneği var mı? Fındık üreticinin faiz aldığı biliyor musunuz, örneği var mı? Siz bana bir örnek gösterin, Türkiye'de böyle bir örnek gösterin siz bana, Türk Eczacıları Birliği de bunu yapamıyor deyin. Devlet kendisi, faiz ödeme ile kendisini yasa olarak donatmış. Bu durumda faiz ödeme koşulu varsa memnuniyetle alalım, hep birlikte alalım. Hiç bunda bir mahsur yok, ben hazırım. Bundan bir tek de taviz verme şansımız yok.

Katılıyorum, önce insanın kendisine inanması lazım, kaynağından kesme sorusunda. Kendine inanan insanlar o işte başarılı olurlar. Başka türlü başarılı olmak mümkün değildir. Ama başka bir formülü de bulunamamıştır. Yani kaynağından kesmek dışında, katılım payının alınması için başka bir formül de bulunamamıştır. Bu para 95 trilyon liradır. Ve bugün benim durumum iyi değil diyen, sıkıntıdayım diyen eczacılar topluluğu, 95 trilyon lirayı her yıl almaktadır veya başka biçimi ile, bir başka şekilde ve yanlış uygulama ile almaktadır. Buna Türk Eczacıları Birliği izin veremez, mümkün değildir böyle bir şey. Siz veya birileri benim dürüst kazancımdan yandan dolaşarak, cebimden bir başka şekilde para almasına biz izin veremeyiz. Böyle bir şey yok, olmaz, mümkün değil bu. Ve çağdaş topluluklarda düşünülmesi bile olanaklı değil.

Reçete kontrollerde devlet katkısı olacak mı, diyor arkadaşım. Olabilir, olmayabilir de ama reçete kontrolleri yapıldığı zaman tüm eczacıların çok büyük avantajı olacak. Çünkü geri dönen reçeteleri olmayacak ve ayrıca da bir ikinci sıkıntı çekmeyecekler kamu kurumlarının memurları karşısında. Yani aşağılanmayacaklar, yani onurlu duracaklar.

